

M. T. P. COLLEGE, SURAT

Manuscript Library

No. ^{Ref.}
_{Est.} 746

Title: *Shiva Kavacha*

शिव कवच

746

: Shiva Kavacha :		Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	:	: Year, Vols.
:	:	: Publisher
746 :	:	: Remarks

शि.
९

श्रीगणेशायनमः॥ ॐ अस्य श्रीशिवपंचाक्षरमहामंत्रस्य । वामदेवस्यः । पंक्तिः ।
इशो देवता । ममाभीष्टकामनासिध्यर्थेनैवेनियोगः । ॐ हृदयायनमः ॐ नशिरसे-
स्वाहा ॐ मंशिरवायेवषट् । ॐ शिं कवचाय हुं ॐ वां नेत्रत्रयाय वौषट् ॐ यं अ-
धाराय फट् ॐ तं पुरुषाय तर्जनीभ्यां ॐ अधोराय कूक मध्यमाभ्यां ॐ शिं संघोजाताय
कूक निष्ठिकां ॐ वावामदेवाय अनामिकां ॐ यं ईशानाय अंगुष्ठाभ्यां ॐ तं पुरुषाय
नमो मुखे ॐ मं अधोराय नमो हृदये ॐ शिं संघोजाताय नमः पादयोः ॐ वावामदेवाय न-
मो मुखे ॐ यं ईशानाय नमः शिरसि ॐ नतं पुरुषाय नमः पूर्वमुखे ॐ अधोराय नमो
दक्षिणमुखे ॐ शिं संघोजाताय नमो पश्चिममुखे ॐ वावामदेवाय नमो उत्तरमुखे ॐ
ॐ यं ईशानाय नमो मध्यमुखे रत्येवं प्रंगम्यासं कृत्वा । अस्त्रमंत्रेणातातत्रयं दिग्बन्ध-
नं कृत्वा । मूलमंत्रेण यावं निराधनं प्राणानायास्य मंत्रार्थभूतं निरस्तसमस्तोपप्लवप्रज्ञा

नयनं परमानंदपरमकल्याणं परब्रह्मरवयमवास्मिति चिरंध्याध्वत्वा तदेव ब्रह्मस्वानुयज्ञं
यः धर्मं नंदरियध्यायत । अथ ध्यानं ध्यायन्नित्यं महेशं रजतगिरिनिभं चारुचंद्रावतं
संरत्नाकल्याणं त्रिशूलं पद्मं शृंगं गवाक्षीति हस्तं प्रसंनतं । पद्मासीनं समं तादृस्तुतममरण-
णोऽप्यप्रकृतिवसानं विश्वाद्यं विश्ववर्धनं त्रिखिलं मयहरं पंचवक्त्रं त्रिनेत्रं १ ततः यथा
संख्यं जपिन्वा । कवचापाटं कुर्यात् । तमाश्वरं पंचमुखं त्रिनेत्रं पिनाकिनं चंद्रकलावतं
सं । प्रातः बितापिंगलरात्रौ कलापं मध्यगतं भास्करकोटितेजसं । १ । मृणा तद्गौरगतक-
र्मवाससंगगातरगोक्षितमालिदेशं । नागं द्रुहाशवलिकं कणोर्मिकाकिरीटकाच्यंगद-
कुंडलज्वलं २ शूलं त्रिशूलं शृंगं कुटारं च मं मृगाभये ह्यर्चापिनाकहस्तं । वृषोपरि
स्कृशितिकंटमाशं प्रोद्धृतमग्रं नृपतिर्ददशं ३ श्रीमद्रायुरुवाच । तातोस्य ईशदेव-
मनाधिपमव्ययं प्रभानमव्ययं तद्गुणं महत् । अकारणं कारणं कारणं परं शिवं चिरान-
दं धनं प्रकाशं । ४ नित्यं विश्वसंसिद्धं जगतास्य कर्ता निरूढधामाहृदी संनिविष्टः ॥

शिक.
२

अतो विचिन्वन्ति धिया विपश्चितो योगारने के कतचित्तराधे ५ एकात्मना भा
वयतां त्वमेको नानाधियां यस्त्वमनेकरूपः । अतीन्द्रियं शब्दपास्तविभ्रमं मनः
पथासंघ्रियते पदेति । ६ तत्त्वादुरापे वचसा धियश्च व्यपेतमासं परमात्मरूपं । गु
णेकनिष्ठा प्रकृतो विहीना कथं पुनस्तानुमत्तं गिरामे ७ तथापि तत्तया श्रयता
मुपयुक्तवा क्रिपप्रणतार्तिभङ्गन । सुधारसंसारदवाग्निषोडितो जगामि नि
त्यं भवभीतिशान्तये ८ नमस्तदेवदेवाय महादेवाय शम्भवे । नमस्त्रिमूर्तिभेदे
यस्य सगच्छित्यन्तकारिणे ९ नमो विश्वादि रुपाय विश्वप्रत्ययसाक्षिणे । नमः स
न्मात्रात्माय बाधानं दधनायते १० सर्वक्षेत्रनिवासाय क्षेत्रभिन्नात्मशक्तये ।
अशक्तो यनमस्तुभ्यं शक्ताभाषाय भूयसे ११ निराभाषाय नित्याय सत्यज्ञाना
तरात्मने । विशुद्धाय विहराय विमुक्ताशेषकर्मणे १२ नमो वेदांतवेदधाय वेद

मूलनिवासिने । नमो विविक्तचष्टाच निवृत्तगुणवृत्तये १३ नमः कल्याणवी
र्याय कल्याणफलदायिने । नमो नन्ताय महेशांताय शिवरूपिणे १४ अघोरा
य सुधाराय घोरघोषविदारिणे । भर्गाय भवभीतानां भङ्गनाय गरीयसे १५
नमो विध्वस्तमोहाय विषदात्मगुणायते पाहिमांजनानां पाहिशंकरश
ब्दे । १६ पाहिस्वङ्गविरूपाक्ष पाहि मृत्युं जयाय । नमो कल्मषनाशाय भवा
य च नमो नमः १७ शंभो शकेशो कतशेखरशांतमूर्ति गौरीश गोपति निवेश
हृताशनेत्र । गंगाधरांगजविदारणपुण्यमूर्ते शम्भो भूधर निवास सदा नमस्त
१८ अथापरं सर्वपुराणगुह्यं निशेषपापोघहरं पवित्रं । जयप्रदं सर्वविपत्रशं
तये वक्ष्यामि शैवकवचं हितायते १९ श्रीतपभउवाच नमस्कृत्या महादेवं
विश्वव्यापिनमोऽश्वर । वक्ष्ये शिवमयं वचनं सर्वरक्षाकरं नृणां २० सुचोदशेस

श्री. क.
३

मासिनोयथावतकल्पितासनः। जितेन्द्रिया जितः प्राणश्चित्तविवर्धनः २०
हृत्पुंउरीकातरसंनिविष्टस्वतन्त्रसाव्याप्तनभावकाशं अतीन्द्रियं सक्षममनंतमा
द्यध्यायेत्तरानन्दमयं महेशं। २१ ध्यात्वावधूताम्विलकर्मबन्धश्चिरं चिदानन्दनिम
ग्नचेताः। षडक्षरं हस्तं न्याससमाहितात्मा शोबनकुर्यात्कुर्वन्नेशं २३ मां पातु
देवोऽखिलदेवतात्मसंसारकूपपतितंगमीरे त्वं नामाग्निं दिव्यं वरमत्र मूलं पुन
तु मे सर्वमघं हृस्व २४ सर्वत्र मां रक्षतु विश्वमूर्तिर्ज्योतिर्मया नन्दघनश्चिरात्मा
अणोरणीया लुरुशक्तिरेकः सद्गुरुः पानुभयादरोषात् २५ यो भूस्वरूपेण
विभर्ति विश्वं पाया स भूमे गिरि शोऽहमूर्तिः। यो पांस्वरूपेण नृणां करोति संजीव
ना सोऽवतु मां जलेश्वरः २६ कल्पावसाने भुवनानि दग्ध्वा सर्वाणि यो नृ। मति
भूरितोऽतीः सकात्कुरु देवतु मां देवाग्नेर्वाद्यादिभीतेरखिलाच्च तापात् २७ प्रदीप्त
विष्णुत्वनकावभासा विद्याधराभीति कुठारपाणिः चतुर्मुखस्तत्पुरुषः स्त्रिनेत्रः

प्राच्यादिशोरक्षतु मां मजस्त्रं २८ कुठारवेदं कुशपाशशूलकपालटकाक्षगुणान्
रधानः। चतुर्मुखानीलकचिस्त्रिनेत्रपायादघोरो दिशि दक्षिणस्यां २९ कुंदेन्दुशस्त्र-
स्युरिकावदातो वेदाक्षमाळावरदा भयंकरः। यस्य चतुर्वक्त्र उरु प्रभावः सद्यो धिजातो व
तु मां प्रतीच्यां ३० वराक्षमात्मा मय रंक हस्तः सरोजकिंजल्क समानवर्णः। त्रिलोचन
श्चारुचतुर्मुखो मां पाया इदीच्यादिशि वामदेवः ३१ वेदासयेष्टां कुशपाशरंकक
पालटकाक्षमुं केशरूपपाणिः सितद्युतिः पञ्चमुखो वतात्मा भीशानमूर्ध्वं परमप्रकाशः
३२ मूर्धनमव्यान्मम चद्रमोक्तिर्भातं ममाव्यादयभातनेत्रः। नेत्रे ममाव्यादुगने
त्रहारितासांसदारक्षतु विश्वनाथः ३३ पायाश्रुतिर्मश्रुतगीतकीर्तिः कपोलमव्यासत
तं कपाली। वक्त्रं सदारक्षतु पञ्चवक्त्रो जिह्वांसदारक्षतु वेदजिह्वः ३४ कठंगिरी
शोऽवतु नीलकण्ठः पाणिद्वयपातु पिनाकपाणिः। हृदो मूलमव्यान्मम धर्मबाह्व

शिव
४

क्षस्त्रुदक्षमरवातकोव्यात् ३५ महोदरं पातु गिरिपुधन्वा मध्यममाव्याम्भरा
तकारि हेरंबतातोममपातु नाभिपायात्कटिधूर्जटिरीश्वरोमे ३६ ऊरुद्वयं पातु कुब
मित्रो जातु द्वयं मे जगदीश्वरो व्यात् । जघायुगं पुंगवकेनुरव्यात् । त्वादोममाव्याम्भ
रवंधपादः ३७ महेश्वर पातु दिनादियामे मां मध्ययामे वतु मेवो देवः प्रियं वक्तु
पातु तृतीययामे वषध्वजः पातु दिनांतयामे ३८ पाथान्तिशा दोशशिशोरकरा
मांगगाधोरक्षतु मां निशीथे । गौरीपतिः पातु निशावसाने मृत्युं जयोरक्षतु
सार्वकां ३९ अंतस्त्रितं रक्षतु शंकरो मां स्त्रिणुः सदा पातु बहिः स्त्रितं मां । तदं
तरे पातु पतिः पशूनां सदा शिवोरक्षतु मां समंतात् ४० तिष्ठंतमव्याद्भुवनैकना
थः पायाद्भुजंतं प्रमथाधिनाथः वेदांतवेद्यो वतु मां निषण्णां भामव्ययः पातु शिवः ४
शयानां ४१ मार्गेषु मां रक्षतु नीलरुद्रः शैलादिदुर्गेशपुरत्रयाणि । अरण्यवासा

दिमहाप्रवासे पाथन्मगव्याधउदारशक्तिः ४२ कल्पान्तकाठोपवठप्रकोप
स्फुटादृहासो ब्रह्मितांडकोशः । घोरारिसेना र्णवदनिवारमहाभयद्रक्षतु
रीरपद्रः ४३ प्रत्यश्वमातंगघटावरुथसहस्ररक्षार्थुतकोटिभीषणः । अक्षोहि
पीनो शतमातताडनां छिंयां न्मउघोरकुठारधारया ४४ निहंतुदस्यून्
प्रलयानलान्निज्वलन्निश्रुतस्त्रिपुरांतकस्य शार्दूलसिंहक्षेत्रकारिहिं
स्वान्नसंज्ञाशयन्नीशधनुः पिनाकः ४५ दुःस्वस्त्रप्रदुःशकुनदुर्ग
तिदोर्मनस्य दुर्भिक्षदुर्व्यसनदुःसहदुर्वशांसि । उत्पातशापविषमो
तिमसदग्रहार्तिव्याधिंश्च नाशयतु मे जगतामधीशः ४६ ॥
इति फलश्रुतिः समाप्तः ॥ अथ सहस्राक्षरीमंत्रप्रारंभः ॥ ॥

शिवक. विस्फारित ब्रह्मांडमंडलनागेंद्रकुंडलनागेंद्रहारनागेंद्रवलयनागेंद्रचर्म
 धरमल्युजयत्र्यंबकत्रिपुरांतकविश्वरूपविरूपाक्षविश्वेश्वरवृषभवाहनवि
 श्वतोमुखसर्वतोरसरक्षमांज्वलज्वलमाहामृत्युपमृत्युभयनाशयनाशय
 सर्वरोगमममुत्सादयोत्सादयविषसपमयशमयशमयचोरान्मारयमारय
 ममशत्रून्नुच्चाटयौच्चाटयशूलनविदारयविदारयकुठारेणमिदिरिभिदिरिखड्गे
 नछिंदिछिंदिरिवद्वांगेनेविषोपयविषोपयमुसलननिषेपयनिषेपयबाणेः
 संताडयसंताडयरक्षांसिभीषयभीषयाशेषहितानि विद्रावयविद्रावयकूष्मा
 उवेतालमारीचब्रह्मराक्षसगणान्त्सत्रासयसंत्रासयममाभयंकुरुकुरुवि
 त्सामामाश्वासयाश्वासयनरकमयान्मामुद्दुरोद्दुरसंजीवयसंजीवयशु
 तच्छातमामाप्यायमाप्याययदुःखातुरंमामानंदयानंदयशिवकवचेनमा

माहादयाहादयमृत्युजयत्र्यंबकसदाशिवनमस्तेनमस्ते ॥ १००० ॥ सप्तमउ
 वाच इत्येतत्केवचंशैवंबरदं व्याहृतं मया । सर्वबाधाप्रशमनं रहस्यं सर्वदेहिनां १
 यः सदा धारयेन्मर्त्यः शैवं कवचमुत्तमं । न तस्य जायते कापि भयं शोभोरनुग्रहात् २
 क्षिणायुः प्राप्तममृत्युर्वा महाराहे गे तोपि वा । सद्यः सुरवमवाप्नोति दीर्घमायुश्च विंद
 ति ३ सर्वदारिद्र्यशमनं सौभाग्यविवर्धनं । यो धत्ते कवचं शैवं सरे वेरपि पूज
 ते ४ महापातकसंघाते मुच्यते चापपातकैः । देहांते मुक्तिमाप्नोति शिववर्मा उ
 भावतः ५ त्वमपि शूद्रयावत्स कवचं शैवमुत्तमं । धारयस्व मया दत्तं सद्यः श्रेयो ह्य
 वाप्स्यसि ६ सततवाचं । इत्युक्त्वा सप्तभेदे गीतस्मै पार्थिवसूने वेददोशं स्वमहारा
 वं स्वदुर्वाणि निपूत ७ पुनर्भस्म समं त्र्यंबकं तदंगं परिधस्य शत ॥ गुणानां षट्स
 हस्यस्य द्विगुणं च वक्तुं ददौ ८ तस्य प्रभावात्संप्राप्तं तव तैश्वर्यं धृतिस्मृतिः

शिक. सराजः पुत्रः शुशुभे शरकैरेव प्रिया ९ तमाह प्रां कृत्तिर्भयः सयोगी नृप नंदनः ।
एष रवद्वे मया दत्तः संपोमंत्रा नुभावितः १० शितधारमि मरवकुं यस्मै दर्शयसे
स्फुटं । तस्य धोमियते शत्रुः साक्षात्पुत्रयि स्वयं ११ अस्य शंखस्य निष्कां ये
व्यवन्ति तवाहिताः ते मूर्छिताः पतिष्यन्ति न्यस्तशस्त्रा विचेतनाः १२ रवद्वे शरका
विमोहिमौ परसैन्यविनाशिनौ ॥ आत्मसैन्यस्य पक्षाणां शौर्यं जौ ते विवर्धनौ १३
एतयोश्च प्रभावेन शोवेन कवचेन च । द्विषद्सहस्रनागानां बलेन महत्प्रापि च १४
सस्मधारणसामर्थ्याच्छुसेन्यदि तेष्वसि प्राप्य सिंहासनं वैयंगो घाति पृथिवी
मिमां १५ इति भद्रायुषं सम्यगनुशास्य समाह्वयं । ताभ्यां संपूजितः सार्धं
योगी स्वैरगतिं ययौ १६ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मोत्तरखंडे शिववर्मकथनं नाम
महादशोऽध्यायः ॥ श्रीसावसदाशिवपणमस्तु ॥

